

[Tinning]

Og han fortsætter s. 258: »I det hele giver bestemmelsen anledning til adskillige fortolkningsproblemer ... Ved given lejlighed burde man måske tillige overveje en præcisering af reglen i bistandslovens § 27, stk. 3.«

Det er ganske typisk, at daværende socialminister Palle Simonsen heller ikke på dette område nåede at finde en lejlighed til styrkelse af retssikkerheden for modtagerne af bistandshjælp.

Men nu er der så en lejlighed for den sidende socialminister.

§ 27, stk. 3, bør præciseres, så det klart fremgår, at 5 års reglen ikke omfatter tilbagebetalingsaftaler indgået under forudsætning af den dengang eksisterende 3 års frist.

Svar (11/10 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Spørgsmålet om anvendelse af lovændringen pr. 1. januar 1980 vedrørende forlængelse af fristen i bistandslovens § 27, stk. 3, fra 3 til 5 år på tilbagebetalingspligtig kontanthjælp, der var ydet inden lovændringens ikrafttræden, blev drøftet i folketinget den 12. november 1980 på foranledning af et spørgsmål fra Birthe Nielsen (SF). Den daværende socialminister anførte i sit svar følgende:

»Efter dansk statsforfatningssædvane finder en ny lov anvendelse på ethvert retsforhold, der falder ind under dens regler, uden hensyn til, om det måtte have sit udspring i tiden, før loven trådte i kraft. At det ikke ved forlængelsen af fristen efter bistandslovens § 27 for et tilbagebetalingskravs bortfald fra 3 til 5 år har været tilsigtet at fravige dette princip, fremgår forudsætningsvis af bemærkningerne til lovforslaget om ændring af § 27. Her er det nemlig anført, at forslaget skønnes at give en besparelse på 5 mill. kr. i 1981. Hvis den nye lovregel alene skulle anvendes på tilbagebetalingspligtig hjælp, der ydes efter 1. januar 1981, kunne dette provenu selvsagt ikke opnås, idet der tidligst ville blive besparelser ved lovændringen i 1984.«

I øvrigt kan man henvise til, at der – som det fremgår af lovoversigten for 1985-86 – er bebudet en række ændringer af bistandsloven, som tænkes medtaget i forbindelse med ændring af § 37.

Socialministeriet vil i denne forbindelse på baggrund af højesterets dom overveje spørgsmålet om præcisering af bistandslovens § 27.

Spm. nr. S 38

Til forsvarsministeren (4/10 85) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forventede personskader der vil blive følgen af den planlagte opstilling af IHAWK-missiler i Højstrup i udkanten af Odense, når henses til den mikrobølgestråling, som udsendes i meget lav højde fra missilernes radar, og vil ministeren oplyse, med hvilken intensitet denne stråling udsendes?«

Begrundelse

I få hundrede meters afstand fra det planlagte sted for opstilling af IHAWK-missiler i Højstrup ligger et større boligområde og en af Danmarks største skoler. IHAWK-missilernes radar vil udsende en mikrobølgestråling i meget lav højde, og da der er konstateret en lang række personskader som f.eks. sterilitet, kromosomforandringer, grå stær, indre blødninger, hjerne- og fosterskader m.v. som følge af selv meget lave doser af mikrobølgestråling, må det anses for sandsynligt, at radarens tilstedeværelse og planlagte daglige benyttelse i fredstid kan få helbredsmæssige konsekvenser for de omkringboende.

Svar (10/10 85):

Forsvarsministeren (Engell):

De gældende sikkerhedsbestemmelser for radarerne, der er en del af IHAWK-systemet, tilsikrer, at der ikke vil kunne ske skadelige påvirkninger af personel eller af befolkningen i området. Disse sikkerhedsbestemmelser indebærer bl.a., at området er indhegnet og afmærket med skilte med advarsel om strålingsfare. Endvidere er sikkerhedsafstanden til bebygget område mere end det dobbelte af, hvad der kræves ved radarer af denne type.

Endelig kan jeg oplyse, at Danmark siden begyndelsen af 60'erne sammen med andre NATO-lande har anvendt IHAWK-systemet. Der er ikke i denne periode – efter det for danske myndigheder foreliggende – konstate-